

พุทธทำนาย (ทำนายบัททเวณ)

สุรวิทย์ กองทอง

เรื่องนี้อยู่ในพระบาลีเอกนิบาต วัฒนธรรมภาค 2 เล่มที่ 27 หน้า 24

เรื่องนี้อยู่ที่ว่า ในสมัยพุทธกาล พระเจ้าบัททเสนธิโกศล (ท้าวบัททเวณ) ทรงพระสุบินนิมิตถึงสิ่งต่างๆ 16 เรื่อง พระองค์ตื่นบรรทมขึ้นมา ตกพระทัยมาก จึงนำเรื่องที่ทรงสุบินนิมิตถึง เล่าให้พราหมณ์ปุโรหิตฟัง พราหมณ์ปุโรหิต ได้ทูลว่าพระสุบินนิมิตนี้ร้ายมาก เป็นอันตรายต่อชีวิตของพระองค์และต่อราชสมบัติของพระองค์ ต้องทำพิธีสะเดาะเคราะห์บูชาขวัญ โดยใช้ชีวิตคนและสัตว์ เป็นจำนวนมากมาบูชาขวัญ จึงจะพ้นอันตราย พระเจ้าบัททเสนธิโกศลทรงเชื่อ จึงให้คนตระเตรียมชีวิตคนและสัตว์มาในพิธีบูชาขวัญ สัตว์ทั้งหลายเหล่านั้น มีความกลัวตาย จึงส่งเสียงร้อง เสียงไปถึงที่พักของมเหสีมัลลิกา พระนางให้คนไปดูว่าเป็นเสียงอะไร เมื่อพระนางทราบชัดแล้ว จึงไปทูลทักทวนต่อพระเจ้าบัททเสนธิโกศล ว่าในฐานะที่เราเป็นพุทธบริษัท ควรจะได้ไปทูลถามต่อพระพุทธเจ้าก่อน พระเจ้าบัททเสนธิโกศล จึงไปทูลถามต่อพระพุทธเจ้า แล้วทรงเล่าตามนิมิตทั้งหมดให้พระองค์ฟัง

พระพุทธเจ้าทรงสดับแล้วจึงตรัสว่า ทรงสุบินนิมิตนี้ร้าย แต่มีใช้เกี่ยวกับชีวิตของพระองค์และราชสมบัติของพระองค์ในกาลบัดนี้ หากแต่ว่าในกาลอนาคต คนไร้ศีลธรรม ไม่มีศีลธรรมประจำใจ จึงเกิดเหตุเภทภัยต่างๆ ดังที่ทรงสุบินนิมิตนั้น และพระองค์ทรงพยากรณ์เป็นเรื่องราว ซึ่งมีทั้งหมด 16 เรื่องดังนี้

เรื่องที่ 1

ทรงสุบินนิมิตว่าเห็นโคสีดำทึบ 4 ตัว วิ่งมาจากทิศทั้งสี่ ค้ำรามเข้าใส่กัน เหมือนฟ้าจะถล่ม จะชนกัน ขวิดกัน แต่แล้วก็ไม่ชนกัน ขวิดกัน ถอยห่างกันไปเอง

พระพุทธรเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาลเมื่อคนไร้ศีลธรรม เหตุการณ์ในทำนองนี้มีมาก คนได้รับการศึกษาสูง ดูเหมือนว่าเป็นคนดี บ้านเมืองน่าจะสงบสุข แต่แล้วไม่นานนักวิชาการบางคนพูดเก่ง ดีแต่พูด ดีแต่วางแผน แต่เอาเข้าจริงไม่มีอะไรเลย ไม่ได้ทำอะไร อย่างเช่นนักพูด นักวางแผนในประเทศเรา เดียวนี้มีมาก หรือคำพูดบางคำพูด ฟังแล้วน่าจะมีดี แต่แล้วไม่มีอะไรเลย ซึ่งมีลักษณะเหมือนวัวจะชนกัน แล้วมิได้ชนกัน เช่น คำสาบานก่อนเข้าดำรงตำแหน่งต่าง ๆ คำปฏิญาณตนว่าข้าพเจ้าจะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แต่แล้วไม่มีตามนั้น คำนิยาม 5 ประการ ที่ประกาศอยู่ในขณะนี้ ก็เช่นเดียวกัน มีลักษณะเหมือนวัว 4 ตัว จะชนกัน แต่ก็เลิกรากันไปเอง

เรื่องที่ 2

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นต้นไม้ ต้นแคศอกแคคืบ ออกดอก ออกผล เต็มต้น

พระพุทธรเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาลที่คนไร้ศีลธรรมประจําใจเสียแล้ว จะมีลูกมีหลานแต่อายุน้อยๆยังไม่จบการศึกษา จะมีลูกกันมากขึ้น อย่างเช่นในประเทศไทยปัจจุบันนี้ เมื่อนักเรียนขาดคุณธรรม ความอดกลั้นอดทนไม่มี ก็จะปล่อยเนื้อ ปล่อยตัว ปล่อยใจ ไปในทางกามารมณ์มากขึ้น สอนเรื่องเพศศึกษาให้แก่เด็ก สอนวิธีการคุมกำเนิดกันอย่างเปิดเผยให้แก่คนทุกวัย ทำให้เด็กหมดความละอายในเรื่องเพศ ยั่วให้ปฏิบัติกิจทางเพศมากขึ้น นักเรียน นักศึกษา ซึ่งสุกก่อนห่าม เป็นเหตุให้มีลูกมีผลตั้งแต่อายุน้อยๆ กามเป็นสิ่งที่ควรปกปิด แต่เรานำมาเปิดเผย จึงมีอาการเหมือนต้นไม้แคศอกแคคืบออกดอกออกผล

เรื่องที่ 3

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นแม่โคคูดกีนนมลูกของ แม่เกิดได้วันเดียว

พระพุทธรเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาล เมื่อคนไร้ศีลธรรม ลูกๆ จะมีอำนาจเหนือพ่อแม่ พ่อแม่รู้สึกเกรงกลัวลูก จะลงโทษลูกที่กระทำผิด จะพูดว่ากล่าว ก็ไม่กล้า

กลัวลูกจะหนีออกจากบ้านไป กลัวลูกจะฆ่าตัวตาย เช่นปัจจุบันนี้ จนมีผู้พูดแกมประชดว่า ลูกบ่งเกิดเกล้า . . . แม่กลัวแล้ว . . . แม่จะไม่ทำแล้ว . . . กลับบ้านเกิดลูก . . . ให้อยู่กับแม่เกิด . . . ต่อไปแม่จะไม่ทำอีกแล้ว . . . ลูกสาวยังพูดกับแม่ว่า . . . แม่อย่าอวดดีไปนะ ที่แม่ได้มีหน้ามีตาอยู่นี้เพราะใคร ไม่ใช่เพราะฉันหรือ ฉันเรียนจบปริญญา . . . แม่จึงได้เป็นแม่ของอาจารย์ . . . ได้มีหน้ามีตาขึ้น มีผู้ยกย่องขึ้นเป็นครูของพ่อแม่มากขึ้น อย่างเช่น “เรียนหนังสือกับครูในบ้าน” ผู้เป็นครูนั้นคือลูกที่มีอายุ 7-8 ขวบ คำๆ นั้นอันตรายมาก

1. ทำให้ความหมายของครูที่ว่าเป็นผู้กระตือรือร้นของศิษย์ให้สูงขึ้น
ต่ำลงมาเพียงแต่ผู้บอกหนังสือเท่านั้น

2. ทำให้พ่อแม่ต้องเคารพลูก และลูกจะห่างจากการเคารพพ่อแม่มากขึ้น
กลัวจะพูดแต่เพียงว่า รู้หนังสือกับลูกที่บ้าน ไม่ควรใช้คำว่าครู อาการอย่างนี้ก็
เหมือนกับการดูคตินิยมลูกของตน ในบันทึกที่ 3 ที่เห็นแม่ว่าคตินิยมลูกของตน แม่ที่เกิด
ในวันเดียว

เรื่องที่ 4

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นลูกวัวที่ยังเล็ก อายุน้อย เขายังไม่ออก ยังไม่ถึงวัยทำงาน
คนเอามาทำงาน เข้มแถมเข้มไถ ลากเกวียน มันทำบ้างไม่ทำบ้าง เสียบ้างดีบ้าง

เรื่องนี้พระพุทธรเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาล เมื่อคนไร้ศีลธรรม คนอายุ
ยังน้อย ยังเล็ก อาจจะมีน้อยด้วยอายุ น้อยด้วยคุณธรรมก็ได้ ขาดประสบการณ์ เข้ามามีบทบาท
ในการปกครองบ้านปกครองเมืองมากขึ้น เลือคนเข้ามาโดยการเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ
จึงมีนักเลงโตอายุน้อย หรือขาดคุณธรรม หรืออาจขาดทั้ง 2 อย่าง เข้ามาปกครองบ้านเมือง
มีหน้าที่บริหารบ้านเมือง นำบ้านเมืองไปสู่ความเสียหายได้

เรื่องที่ 5

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นม้าตัวหนึ่งมีปาก 2 ปาก คนเลี้ยงม้า เอาหญ้าป้อนทั้งสอง
ปาก ม้าก็กินพร้อมกันได้ จนคนเลี้ยงม้าเหนื่อยอ่อน ม้าก็ยังไม้อิ่ม

เรื่องนี้พระพุทธรเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาล เมื่อคนไร้ศีลธรรม ไม่มีศีล-
ธรรมประจำใจ ไม่เชื่อกรรม มาทำหน้าที่ที่สำคัญของบ้านเมือง เช่นเป็นผู้พิพากษา เป็น

ตุลาการ อัยการ ทนายความ ตำรวจ จะกินสินบนจากคู่ความทั้งสองฝ่าย คือทั้งฝ่ายโจทก์ และฝ่ายจำเลย ฝ่ายใดให้ประโยชน์แก่ตนมากกว่า ก็จะเอนเอียงไปทางฝ่ายนั้น สามารถทำสิ่งที่ถูกให้เป็นผิด ทำสิ่งที่ผิดให้เป็นถูก หรือผิดมากให้เป็นผิดน้อย

คนมีลักษณะเป็นม้าสองปาก มีทีใด ความวุ่นวายจะมีที่นั่น แม้แต่โลกของเรา ในปัจจุบันนี้ ประเทศมหาอำนาจบางประเทศ ก็ดำเนินนโยบายเป็นแบบม้าสองปาก ยุแหย่ให้ประชาชนในประเทศต่าง ๆ แยกแยกกันแล้วหาผลประโยชน์ด้วยการขายอาวุธให้ทั้งสองฝ่าย เมื่อประเทศนั้นเจรจายุติการรบกัน ก็เข้าขัดขวาง หวังแต่ความร่ำรวยของตนอย่างเดียว ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น ทำตัวเหมือนกับม้าสองปาก

เรื่องที่ 6

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นคนจำนวนมากต่างก็จัดถาดทองคำบริสุทธ์ ราคาแพง ชักเป็นเงาวับ ตูสะอาด สวยงาม นำไปให้สุนัขเหี่ยวรด

เรื่องนี้พระพุทธเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาลคนไร้ศีลธรรม คนที่มีศีลธรรมจะไปพินอบพิเทา รับใช้คนไร้ศีลธรรมมากขึ้น ไปพินอบพิเทาคนมีเงิน ทั้งๆ ที่การมีเงินนั้น อาจเกิดจากการเอารัดเอาเปรียบผู้อื่น เกิดขึ้นโดยการฉ้อโกงรัฐ เบียดบังเงินหลวง เอาเวลาราชการไปทำงานส่วนตัว แล้วพวกนี้จะมีอำนาจ ตำแหน่งสูง ในบ้านในเมือง จึงกลับกลายเป็นผู้ดีในสังคมไป มีคนมาพินอบพิเทาอีกมาก เหมือนเอาทองคำมารองรับเหี่ยวของสุนัข

เรื่องที่ 7

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นชายคนหนึ่งนั่งควั่นเชือกด้วยหนังสัตว์ เมื่อควั่นได้ ปลายเชือกห้อยลงไปได้ถนัดบ้าน มีนางสุนัขตัวหนึ่งแทะกัดเชือกหนังกิน โดยที่ชายควั่นเชือกไม่รู้ยังควั่น เชือกก็ยังกลับสั้นลง

พระพุทธเจ้าทรงอธิบายเรื่องนี้ว่า ต่อไปในอนาคตกาลคนไร้ศีลธรรม ความเป็นอยู่ของคนจะลำบากขึ้น สามีหาเงินทองมาได้ ภรรยาไม่รู้จักประหยัด หาได้เท่าไรก็ไม่พอ หรือเช่นเดียวกับพ่อแม่หาเงินทองให้ลูกได้ใช้จ่ายในการเล่าเรียน แต่ลูกไม่ประหยัด ใช้อบหรือสูบบ้าง ดื่มเหล้าบ้าง เทียวบายมุขต่างๆ บ้าง อย่างนี้พ่อแม่หาเงินสักเท่าไร ก็ไม่พอ เช่นเดียวกับการควั่นเชือกให้สุนัขแทะกิน

แม้แต่การที่รัฐบาลช่วยเหลือประชาชน ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับการควั่นเชือกให้สุนัขทะเล เพราะว่าจะช่วยเหลือสักเท่าไรก็ตาม แต่เมื่อประชาชนยังติดอยู่ในอบายมุข กินเหล้าเมายา เล่นการพนัน เอาแต่เที่ยวสนุกสนาน ฯลฯ ก็ช่วยไม่ได้ ยากจนอยู่ตลอดเวลา ประเทศชาติเราเดี๋ยวนี้ ก็อยู่ในลักษณะนี้มีอยู่มาก สามีไปทำงานที่ซาอุดีอาระเบีย ส่งเงินให้ภรรยาใช้จ่าย เมื่อเหลือจ่ายแทนที่จะเก็บสะสมไว้ ภรรยาเอาเงินนั้นไปบำรุงบำเรอชายชู้ ฆ่าไปก็เสียนา (ขายนาเป็นค่าเครื่องบิน) เมื่อกลับมาก็เสียเมีย (เมียเป็นของชายอื่นไปแล้ว) ลักษณะเช่นนี้มีอยู่มาก

เรื่องที่ 8

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นตุ่มน้ำใบใหญ่วางอยู่ และมีตุ่มน้ำใบเล็ก ๆ มากมายวางรายรอบ แต่น้ำแปลกที่คนตักน้ำใส่แต่ตุ่มใหญ่ ใส่จนล้นแล้วล้นอีก ส่วนใบเล็ก ๆ ที่อยู่รายรอบนั้น ไม่มีใครตักใส่ ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีบางคน กลับตักน้ำจากตุ่มใบเล็ก ใส่ตุ่มน้ำใบใหญ่

พระพุทธเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตเมื่อคนไร้ศีลธรรม ผู้มีอำนาจจะทุจริตประชาชน ประชาชนมีความเกรงกลัว จึงไปพินอบพิเทา นำทรัพย์สินไปมอบให้ หรืออย่างกะเมืองไทยเราปัจจุบันนี้ ผู้ที่ร่ำรวยอยู่แล้วกลับร่ำรวยขึ้นอีก ส่วนผู้ที่จนอยู่แล้ว กลับจนลงไปอีก ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน ยิ่งมีมากขึ้น สำนักงานต่างๆ นิยมใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มากขึ้น ทำงานแทนคนได้มาก ตัดคนงานออก ลดรายจ่าย รายรับเพิ่มขึ้น แต่คนว่างงานมีมากขึ้น แม้แต่ตัวอาวราม ก็มีฐานะเช่นเดียวกัน วัดใหญ่ ๆ มีรายได้ของวัดอยู่บ้างแล้ว บางวัดก็มีมากเสียด้วย ก็ยังมีคนไปทำบุญกันมาก นำเงินไปบริจาคมาก ส่วนวัดเล็ก ๆ ที่จนอยู่ จะไม่ค่อยมีคนไปทำบุญ เชื้อเชิญก็ยังไม่ยอมไป ชำยังขนรายได้ของวัดเล็กไปบำรุงวัดใหญ่ในที่บางแห่ง เช่นนี้เป็นอาการของสุบินนิมิตเรื่องนี้

เรื่องที่ 9

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นสระโบกขรณี กว้าง ใหญ่ และลึก ตรงกลางสระมีน้ำขึ้นเป็นโคลนทม แต่รอบ ๆ ริมสระที่ฝูงสัตว์มากมายชนิดลงอาบกินอยู่เสมอ กลับใสแจ๋วเย็นสะอาด

พระพุทธเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาล เมื่อคนไร้ศีลธรรม ในเมืองจะวุ่นวาย ชนชั้นผู้ปกครอง จะทำทารุณกรรมต่อผู้ถูกปกครอง ผู้ถูกปกครองทนต่อการทารุณกรรมนั้น ไม่ไหว จะหนีเข้าป่าเข้าดงไปในเมืองใหญ่ๆ ผู้คนจะเต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัวจัด แบบตัวใครตัวมัน การออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรแต่ละครั้งในเมืองใหญ่ๆ คนไปใช้สิทธิน้อยที่สุด ทงนักเพราะไร้ศีลธรรม เห็นแก่ตัวจัด ไม่ยอมสละประโยชน์ตนเพื่อส่วนรวม ทั้งๆ ที่การไปมากี่สะดวก ในชนบทบางแห่ง คนเดินเท้าระยะทางไกล ข้ามห้วยข้ามเขา ยังไปใช้สิทธิมากกว่าในเมือง อย่างนี้แล้วยังพูดอยู่อีกหรือว่าการศึกษาคำให้ประชาธิปไตยแบ่งบาน เพราะในเมืองคนได้รับการศึกษาแบบปัจจุบันสูงกว่าในชนบท ที่จริงแล้วศีลธรรมเท่านั้นที่ทำให้ประชาธิปไตยแบ่งบาน รู้จักเสียสละส่วนตัว เพื่อส่วนรวม

คนชั่ว อัมธพาล ระดับชาติ ระดับโลก อยู่ในเมืองใหญ่ๆ ทั้งนั้น พระศาสดาทั้งหลาย เกิดในป่า เกิดในชนบท

เรื่องที่ 10

ทรงสนับนimitว่า เห็นคนหง่าวหม้อหนึ่ง ในหม้อเดียวกันนั้น มีทั้งสุก มีทั้งพอก มีทั้งดิบ ทั้งที่เป็นข้าวสาร ทั้งที่ละๆ

พระพุทธเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาล คนไร้ศีลธรรม จะหาความพอกได้ยาก ในคน ๆ เดียวกัน มีอารมณ์ไม่คงเส้นคงวา เดียวโกรธ เดียวรัก เดียวพอใจ เดียวไม่พอใจ ฯลฯ ในละแวกเดียวกัน ที่น้ำท่วมก็มี อดน้ำก็มี มีน้ำพอกก็มี เพราะคนไร้ศีลธรรม ไปตัดไม้ทำลายป่า ในเมืองเรามีลักษณะที่เป็นข้าวหม้อเดียว มีทั้งสุกทั้งดิบ เบียด อยู่มาก เช่นบางคนไม่มีอาหารอะไรจะกิน เป็นโรคขาดอาหาร ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นในเมืองไทยเราเดี๋ยวนี้ แต่ในขณะเดียวกันมีคนเป็นจำนวนมาก กินอาหารเสียเหลือเฟือ กินเกินกว่าความต้องการของร่างกาย กินจนเป็นโรค เพราะกินเกินพอก กินจนอ้วนเกินความต้องการ แล้วก็กินอีก เพื่อลดความอ้วน ผ่าตัดเพื่อลดความอ้วน แม้แต่การศึกษา ก็มีลักษณะเป็นข้าวหม้อเดียว อย่างนี้ ต้องการฟื้นฟูวัฒนธรรมไทย แต่ส่งวัฒนธรรมต่างชาติไปด้วย ในโทรทัศน์ช่องเดียวกัน โฆษณาให้คนนิยมของไทย แต่โฆษณาของที่ไม่เป็นไทยไปด้วย สอนให้เด็กเป็นคนดี ไม่ปล่อยเนื้อปล่อยตัว ไม่ชิงสุกก่อนงอม แต่ขณะเดียวกันสอนเพศศึกษาให้แก่เขาด้วย

ต้องการหาเงินสร้างเพื่อบำรุงศาสนา แต่จัดให้มีการพนันในวัด ให้มีอบายมุขในวัดเป็นการทำลายศาสนาไปด้วย ฉายหนังต่อต้านยาเสพติด แต่ขณะที่ฉายนั้น เจ้าหน้าที่เสฟสิ่งเสพติดอยู่ด้วยต้องการให้คนมีความสุข แต่ส่งเสริมอบายมุขไปด้วย ผู้รักษากฎหมาย ผ่าฝืนกฎหมายเสียเอง ฯลฯ มีลักษณะเป็นหม้อข้าวที่ทั้งสุก ทั้งดิบ ทั้งเปียก ฯลฯ มีมากขึ้นเมื่อคนไร้ศีลธรรม

เรื่องที่ 11

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นผู้ชายคนหนึ่ง นำเอาไม้แก่นจันทน์แดงอย่างดี มีราคาแพง ไปแลกกับขนมเปรี้ยวอย่างเลวเพียงกะปุกเดียว

เรื่องนี้พระพุทธเจ้า ทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาล เมื่อคนไร้ศีลธรรม ไม่รู้คุณค่าของศีลธรรม ยอมละศีลธรรม เพื่อถือเอาวัตถุเล็กๆ น้อยๆ ทั้งๆ ที่ไม่มีสาระ ว่ามีสาระยิ่ง ละทิ้งจริยธรรมชั้นลึกที่เป็นไปเพื่อนิพพาน เพื่อค้ำทุกข์ เพื่อพระเจ้าเสีย มาถือเอาจริยธรรมชั้นๆ ที่เข้ากับเพื่อนฝูงได้ โดยไม่คำนึงว่าอาการที่เข้ากับเพื่อนฝูงครั้งนี้ เป็นไปเพื่อเบียดเบียนตนเอง เป็นไปเพื่อเบียดเบียนผู้อื่นหรือไม่ เป็นไปเพื่อใช้เวลาสร้างความเป็นมนุษย์ หรือเพื่อทำลายความเป็นมนุษย์ ละของมีค่ามากเสีย มาถือเอาของมีค่าน้อย อย่างเช่นคำว่าพุทธศึกษา ที่จริงหมายถึงศึกษาเพื่อเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แต่เดี๋ยวนี้เราเอามาใช้เพียงแต่ศึกษาให้มีความรู้รู้อะไร ไม่กำหนดหมาย จริยศึกษา หมายถึงศึกษาเพื่อปฏิบัติไปสู่ความดับทุกข์ (นิพพาน) แต่เดี๋ยวนี้เพียงแต่ให้รู้จักเข้าสังคมได้เท่านั้น พลศึกษา หมายถึงศึกษาเพื่อให้มีกำลังกาย กำลังจิต ที่มั่นคง ชนะกิเลสได้ แต่เดี๋ยวนี้เพียงแต่ให้มีร่างกายแข็งแรงเท่านั้น

พระภิกษุยอมลดตัวลงจากเหนือานบุญ มาเป็นเพียงให้มีวัตถุบริโภคไปวันหนึ่งๆ โดยยอมทำเกรงใจงานวิชาเพื่อได้วัตถุมา ครู อาจารย์ลดตัวจากหน้าที่คือผู้นำทางวิญญาณ จึงไม่ได้สิทธิคือขุนนิยบุคคล มาเป็นเพียงผู้รับจ้างบอกหนังสือ จึงได้รับวัตถุไปบริโภคเดือนหนึ่งๆ การศึกษาลดจากการยกระดับจิตวิญญาณให้สูงขึ้น มาเป็นเพียงเพื่อ กาม กิณ เกียรติเท่านั้น ฯลฯ นี่เป็นอาการของการเอาแก่นไม้จันทน์แดงราคาแพง มาแลกกับนมเปรี้ยวเพียงกะปุกเดียว

เรื่องที่ 12

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นน้ำเต้าแห้ง กลม กลวง ซึ่งปกคิลอยน้ำ แต่กลับจมน้ำ

พระพุทธเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาลเมื่อคนไร้ศีลธรรม เป็นเหตุบังเกิด ให้เกิดเหตุเปลี่ยนแปลงไป คนที่มีศีลธรรม จะถูกมองไปในทางคร่ำครือ เป็นคนไม่ก้าวหน้า ไม่เอาไหน ธรรมะในศาสนาต่างๆ เป็นสิ่งสูงสุด คนกลับเฉยเมย ไม่ศึกษาให้เข้าใจ ไม่นำ มาปฏิบัติ ในหลักสูตรการศึกษาของนักเรียน จะไม่มีศาสนา บางแห่งเป็นวิชาเลือก นักศึกษา ส่วนใหญ่จะไม่เลือกเรียน เพราะขัดกับกิเลสของตน ผู้มีธรรมะกลับถูกหาว่าถ่วงความเจริญ ของประเทศชาติเสียอีก ตัวอย่างเช่นนักศึกษาคนหนึ่ง ไปเรียนระดับปริญญาเอกที่สหรัฐ ฯ ถูกเพื่อนนักศึกษาถามว่า ประเทศไทยทั้งเป็นประเทศมานานแล้ว แต่ทำไมยังไม่เจริญ นักศึกษาไทยคนนั้นตอบว่า เพราะศาสนาถ่วงความเจริญเอาไว้ เมื่อถูกถามต่อไปอีกว่าถ่วง อย่างไร เขาตอบว่าศาสนาสอนให้คนสันโดษ คนไทยจึงไม่มีความคิดก้าวหน้า ประเทศจึง ไม่เจริญ ตามตัวอย่างนี้ จะเห็นได้ว่า ธรรมะเป็นของดี แต่ถูกมองว่าเป็นของเลว เหมือน น้ำเต้าลอยน้ำ แต่กลับจมน้ำ นักศึกษาคนนั้น ไม่ได้ศึกษาให้เข้าใจว่า “สันโดษ” คืออะไร เท่ากับจมอยู่ แท้ที่จริงสันโดษ หมายถึงความยินดีหรือพอใจ ไม่ได้ถ่วงความเจริญอะไรเลย อันที่หนึ่งพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ถ้าคนไทยมีข้อนี้กันมากๆ จะไม่เสียศูนย์การค้ำอย่างปัจจุบันนี้ ข้อที่สอง พพอใจในสิ่งที่ตนพึงได้ ถ้ามีข้อนี้จะไม่มีลัก ขโมย ปล้น ฉ้อ คอรัปชั่น ฯลฯ จักรวรรดิ บังหลวงไม่มี เงินงบประมาณทุกบาททุกสตางค์ จะถูกนำไปใช้พัฒนาประเทศ ได้เต็มที่ ข้อที่สาม ให้พอใจในภาวะของตน ถ้ามีข้อนี้การก้าวก้าวหน้าก็ไม่มี แต่ละคน จะทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ไม่ว่าตนนั้นจะอยู่ในหน้าที่อันใด ชาวนา ชาวสวน ข้าราชการ ฯลฯ เมื่อมีความพอใจในภาวะของตนแล้ว จะมีความเจริญในอาชีพนั้นๆ เมื่อมีสันโดษทั้งสาม นี้แล้ว ประเทศชาติจะเจริญเต็มที่ ตรงกันข้ามเมื่อขาดสันโดษ ประเทศจะไม่เจริญ นี่แสดง ว่าธรรมะ เป็นของดี แต่คนไม่เป็นความดีของธรรมะจึงไม่สนใจธรรมะ ไม่ได้ช่วยกันยก ธรรมะขึ้นมาใช้ในชีวิตประจำวัน กลับปล่อยให้จมอยู่ซึ่งมามากในปัจจุบันนี้ มีอาการเหมือน น้ำเต้า กลมข้างใน แต่จมน้ำ

เรื่องที่ 13

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นศิลาก้อนใหญ่ๆ ลอยอยู่เหนือน้ำ เหมือนกลีบบัว เหมือน
สำเภาบรรทุกสินค้า

พระพุทธเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาลคน คนไร้ศีลธรรม จะมีเหตุบังกาล
ให้เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้คนคด คนโกง มีเงินมาก ได้รับการนิยมชมชอบ คนเป็น
อัมพาตหัวไม้ กลับถูกยกยอขึ้น ให้เป็นใหญ่เป็นโต เป็นผู้ปกครองชุมชน อริยาบทต่างๆ
ที่คนสมัยก่อนตำหนิ กลายมาเป็นที่นิยมชมชอบ ประพฤติกันเลื่อนไปหมด บางคนจ้างผู้มา
ฝึกสอนให้ก็มี ผู้มีความชำนาญในการทำให้เกิด กิณ กาม เภยริติ ถูกเรียกว่าครู อาจารย์
การแต่งกายที่แปลกๆ กระเจียดไปในการเป็นคนผิดปกติ กลับนิยมกันมากขึ้น พระภิกษุที่ทำ
เคร่งจนวิชา กลับได้รับความเคารพนับถือกันมาก กามารมณ์ กลับได้รับการยกย่องเป็น
เลิศ การศึกษาที่ไม่สามารถนำมาแก้ปัญหาให้หมดทุกข์ได้ กลับได้รับการยกย่อง ศึกษากันมาก
ดังก้อนหินลอยน้ำได้ดังนี้

เรื่องที่ 14

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นกบ เขียดตัวเล็กๆ ไต่กิ่งงูเห่าตัวมหึมา แล้วกลืนกินเข้าไป
เป็นอาหาร

พระพุทธเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาล คนส่วนมากไร้ศีลธรรม คนตกอยู่
ในอำนาจของกาม ราคะ จะถูกผู้หญิง เอากาม ราคะ มาผูกมัดผู้ชาย ให้ติดอยู่ในกามราคะ
นั้น ทำงาน หาเงินมาได้ นำไปแลกกับกาม เช่น อาบ อบ นวด มีผู้หญิงไว้บำเรอกามของ
ตน ฯลฯ เป็นผู้หญิง มีชายชู้ไว้บำเรอกาม ฯลฯ จึงมีเงินไม่พอใช้ บางคนมีตำแหน่งทาง
ราชการสูงๆ แต่กลับยอมสยบหัวให้กับกาม ต้องการตำแหน่งในการงาน นำเอากามมาล่อ
บางประเทศ ใช้ผู้หญิงสาวสวยไว้สืบราชการลับ โดยใช้เป็นเครื่องล่อข้าราชการตำแหน่งสูงๆ
ที่เก็บความลับไว้มากๆ ใช้ผู้หญิงบำรุงบำเรอล้างเอาความลับออก ทำให้เกิดความเสียหายแก่
ราชการ แก่ประเทศชาติ บางแห่งเมื่อมีการเจรจาความเมือง ก็เอากามเข้ามาเป็นสื่อ อาการ
อย่างนี้เปรียบเหมือนกบเขียดไต่กัดกินงูเห่ามีพิษร้าย

เรื่องที่ 15

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นชาติราชสุพรรณหงส์สีทอง - มารับใช้กาตำ

พระพุทธรเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาล เมื่อผู้คนไร้ศีลธรรม ผู้มีศรัทธาบรรดา ศักดิ์ มีศีลธรรม กลายเป็นคนไม่กล้า ที่จะป็นหัวหน้า เป็นผู้นำ กลัวยกคนอันธพาล ไร้ศีลธรรม มาเป็นหัวหน้า พวกนี้เลยกดขี่ข่มเหง ทำความเดือดร้อนให้แก่คนทั่วๆ ไป ผู้ที่ทนได้ก็ทนไป ผู้ที่ทนไม่ได้ก็เก็บตัวเงียบ บางคนหลีกเลี่ยงหนีไปให้พ้นจากคนพวกนี้ บางคน ก็ยอมให้อันธพาลนี้ใช้สอยเอาได้ตามต้องการ เอาชื่อไปใช้เพื่อหาเงินทอง หาชื่อเสียงแก่ ตัวเองก็มีมาก ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับราชสุพรรณหงส์มารับใช้ผู้กาตำ

เรื่องที่ 16

ทรงสุบินนิมิตว่า เห็นฝูงแกะไล่จับเสือเหลืองกินเป็นอาหาร จนเสือเหลืองทั้งหลาย หนีหายไปหมด

พระพุทธรเจ้าทรงอธิบายว่า ในอนาคตกาล เมื่อไร้ศีลธรรม มีแต่ธรรมกันมาก แม้แต่ชนชั้นผู้ปกครอง ไม่ตั้งอยู่ในศีลธรรม ทำให้ผู้อยู่ใต้ปกครอง ไม่เกรงกลัว ไม่เคารพ นับถือ แสดงอาการดูหมิ่นเหยียดหยาม ถึงกับตำว่าก็มี รวมพลังกันขับไล่ผู้บังคับบัญชาที่มี เด็กที่ยังไม่เตียงสา ยังมาตำประจานผู้ปกครองบ้านผ่านเมืองก็มี ซึ่งมีอาการเหมือนฝูงแกะไล่ กัดเสือเหลือง เมื่อคนไร้ศีลธรรมแล้วจะมีอาการแปลก พ่อแม่กลัวลูก ครูอาจารย์ กลัวศิษย์ นายจ้างกลัวลูกจ้าง ผู้ใหญ่กลัวผู้น้อย ฯลฯ

ทรงสุบินนิมิตทั้ง 16 เรื่องนี้ จะมีเมื่อคนไร้ศีลธรรม หันหลังให้ศีลธรรม เมื่อศีลธรรมไม่มี ประชาชนเดือดร้อน ศีลธรรมมีประชาชนสุขสันต์ ดังนั้นจึงช่วยกันทำให้ ศีลธรรมเกิดขึ้นในจิตใจของทุกคนให้จงได้ โดยสอนให้เขารู้จุดมุ่งหมายสูงสุดของชีวิต เกิดมาเพื่อทำชีวิตให้ไปถึงจุดมุ่งหมายสูงสุดนั้น พระพุทธรเจ้าตรัสว่า การกินอาหาร การ พักผ่อนนอนหลับ การหนีภัย การสืบพันธุ์ ในตัวอย่างนี้ คนกับสัตว์มีเหมือนกัน ถ้าคน คิดหาแต่เพียงตัวอย่างนี้ คนก็ยังไม่ดีไปกว่าสัตว์ ธรรมชาติให้คนดีไปกว่าสัตว์ ธรรมชาติ ที่ทำให้ดีไปกว่าสัตว์มีมากมาย เช่นมีเมตตา กรุณา ฯลฯ เพียงแค่นี้ คนก็ดีไปกว่าสัตว์แล้ว คนเราเกิดมาก็เพื่อพัฒนาตนให้ดีกว่าสัตว์คือมีธรรมชาติ จุดมุ่งหมายสูงสุดของการเกิดมา เป็นคน